

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Variis Generibus, Causis, Atque Exitu Persequutionvm,
Qvas pij hoc in mundo peregrinantes patiuntur**

Lens, Jean de

Lovanii, 1578

Tam graues fidelium[m] persecutiones ob merita peccatorum nostrorum
euenire solere. Cap. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30324

non desistunt. Hoc & Donatista Petilianus (vt omittam cæteros) fecit: quem testatur August. ore maledico in monasteriorum & monachorum vituperationem, differēdo perrexisse, arguisseque falsò Augustinum, quod hoc vitæ genus ab eo esset institutum. Affligunt eosdem & torquent, & occidunt cum possunt. Hoc ante ipsos fecit & Valens Arrianus imperator, qui feris quondam barbaris monachos innumeros trucidandos obiecit. Fecit hoc ipsum & ante Valentem Constantius, à quo in Alexandrinam urbem Georgius quidam missus, adiunctis Gentilium Iudæorumque turmis, præter infanda alia, monachos etiam pedibus conculcatos oppressit. Euertūt templa funditus & domos orationis nullas stare patiuntur. Testis est Eusebius hoc idem fieri iussisse Diocletianum, vt solo templa & oratoria Christianorum æquarentur, cunctaque illic reperta flammis traderentur absumenda voracibus. In sacratissimum Domini corpus aut impias manus immittunt, aut pedibus conculcant: an non hoc ipsum Arrianos fecisse deplorat Hilarius? & Donatistas Optatus Mileuitanus? Illos enim hic alloquens: Quid est, inquit, altare nisi sedes corporis & sanguinis Christi? Ac paucis interpositis, Hòc modo estis Iudæos imitati, Illi manus iniecerunt Christo in cruce, à vobis percussus est in altari. Victor quoq; Vticensis libro primo persecutionis Vandalicæ: Arriani, inquit, tempore quo sacramenta Dei populo porrigebātur, introeuntes maximo cum furore, corpus Christi & sanguinem pauimento sparserunt, & illud pollutis pedibus calcauerunt. Hæc igitur ætatis nostræ hostes, neque primi neque soli fecerunt, diligenterque cauere ne prioribus cessisse hac in parte viderentur. Quæ si nunquam nisi ab impijs & sacrilegis atq; ipsorum etiam qui modò similia faciunt, sententia & voce damnatis, perpetrata sunt, & si facta eadem pij omnes, quamcunque in ætatem inciderint, vehementer sunt detestati, quid dubitamus hæc in Deum piosque omnes esse hostilia pronuntiare, ob eaque nostrorum temporum infœlicitatem omnibus lachrymis deplorare?

Tam graues fidelium persecutiones ob merita peccatorum nostrorum euenire solere.

CAPVT LII.

Quam

Contra literas Petilianæ

Lib. 5. Tyrip. cap. 28.

Lib. 3. ecclesiast. hist. c. 3

Lib. 6. contra Parmenianū

Quam profectò benignissimus Deus & suæ religio-
 nis amantiſſimus, euenire passus non eſſet, neque
 tantum vt equidem arbitror, hosti vel maxime sa-
 uienti, permisisset, nisi eum nostra maiorumque multa &
 graua peccata prouocassent. Magnitudinem enim iræ de-
 monstrat suæ, quando nec charis sibi parciſſimis cultoribus, pro-
 pter populi scelera, nec suis templis & oratorijs, in quibus à
 plerisque aut negligitur, aut contemnitur, aut ore & labijs,
 non intimo mentis affectu honoratur. Propterea Iudaicis
 olim temporibus, & prius arca Domini ab hostibus capta
 est, & postea templum illud augustissimum, pollutū & in-
 censum, & captiui prophetæ abducti, omninoque ab impijs
 conculcata religio est. Neque enim habitare Dominus sulli-
 net diutius inter suos contemptores, frustra que templa sibi
 constructa è saxis lignisq; deputat, quando humanis in cor-
 dibus, templum habere non sinitur. Vt quid enim veri tem-
 pli simulachrum extet diutius, quando veritas ipsa sublata
 est? Vt quid sanctorum imagines adhuc perferantur, quādo
 nec sancta cum ijs societas expetitur, & eorum virtutis ex-
 empla ridentur? vt non gentem propter locum, sed locum
 propter gentem eligit Deus, ita prorsus & propter gentem,
 aut locum deserit omninò, aut ad tēpus certè, sacrilegorum
 subijci patitur iniurijs. Pertinent ea quoque ad illa flagella,
 de quibus scriptum est: Si dereliquerint filij tui legē meam,
 & in iudicijs meis non ambulauerint: visitabo in virga ini-
 quitates eorum, & in verberibus peccata eorum, misericor-
 diam autem meā non dispergam ab ijs. Te (inquit per alium
 Prophetam) non faciam in consummationem, sed castigabo
 te in iudicio, vt non videaris tibi innocuus. Hanc istiusmodi
 persequutionum causa, vt suo tēpore præclarè agnouit Eu-
 sebius, ita etiam historiæ duxit inferendam. Vbi, inquit, ex
 multa libertate multa que indulgentia vitati sunt mores, &
 disciplina corrupta est, dum alter alteri inuidemus, & alter
 alteri derogamus, dum que nos inuicem mordemus & incu-
 samus, & aduersum nosmetipsos intestina bella commoue-
 mus, dum verborum iaculis, proximorum corda terimus:
 dum principes cum principibus, populi cum populis, seditio-
 nes & certamina concitamus, dum simulatio in vultu, dolus
 in corde, fallaciā profertur in verbis, & malorum per singula
 cumulus intumescit, diuina prouidentia iacturam disciplinæ
 populo

Pſalm. 88.

Hierem. 30.

*Lib. 8. eccle.
bist. cap. 1.*

populo suo illatam, ex plurima pace & nimia sui lenitate perspicuus, aggreditur primò sensim refrenare lapsantes, & integro adhuc ecclesiæ statu congregationibusque manentibus indulget: interim eos qui erant in malitia tantum, Gentilium persecutione pulsari permittens. Sed cum nullus clementiæ eius intellectus populis redderetur, quin potius velut ignorantes Deum absque diuina prouidentia res agi ducerent, ac per hoc eo magis persisterent in malis suis: atque ipsi qui duces populi videbantur & principes, diuini mandati immemores effecti, aduersum seinuicem contentionibus, zelo, liuore, superbia, inimicitijs atq; odijs inflammarentur, ita vt tyrannidem potius quam sacerdotium tenere se crederent: ac Christianæ humilitatis & synceritatis obliui, sacra mysteria prophanis mentibus celebrarent, tum demum secundum vocem Hieremiæ propheta: Obscurauit Dominus in ira filia Sion, & deiecit de cælo gloriam Israel, nec rememoratus est scabellum pedum suorum in die iræ suæ. Et quibusdam interpositis: Summa, inquit, malorum nobis affuit omnium, cum domus orationis & ecclesiæ Dei viui ad solum deductæ atque ab ipsis subuersæ sunt fundamentis, diuinæ verò scripturæ in medio platearum igni cõcremata sunt. Proh nephas, ipsi hæc nostris vidimus oculis, sacerdotes Domini & pastores ecclesiarum publicè denudatos, inuerecundè atque inhonestè, huc atque illuc ab impijs trahi, ita vt completeretur ille sermo Propheticus, qui ait: Effusa est contumelia super principes, & seduxit eos in inuio & non in via. Hæc Eusebius. Quibus profectò admonemur, vt de nostrarum persecutionum causis similia cogitemus.

De persecutione linguæ. CAPVT LIII.

VT autem sæuiunt heretici plerunque, cum nulla maiore potentia comprimuntur, ita cum verberibus non possunt, verbis lædunt. Filij enim hominum, ait re- *Psalm. 139.*
gius Psaltes, dentes eorum arma & sagittæ, & lingua eorum gladius acutus. Et iterum: Cogitauerunt iniquitates in corde, tota die constituebant prælia. Acuerunt linguas suas sicut serpentes, venenum aspidum sub labijs eorum. Estque & hoc sepe numero viris bonis graue persecutionis genus, vt cum innocentiam destruere atque expugnare non valeat
inimi-